

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Józef Wąsik (spr.)
Sędziowie:	SSA Teresa Rak SSO del. Robert Jurga
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości C. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...)

przeciwko P. M.

o uznanie czynności za bezskuteczną

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 31 maja 2013 r. sygn. akt I C 121/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 700zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 966 /13

UZASADNIENIE

Powód Syndyk masy upadłości C. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) domagał się w pozwie wniesionym przeciwko pozwanemu **P. M.** - powołując się na art. 527 i n. kc w zw. 131 prawa upadłościowego i naprawczego - uznania za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości C. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) umowy darowizny z dnia 17 kwietnia 2012r. zawartej w formie aktu notarialnego przed notariuszem A. H. w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...) w T., Rep. (...), na mocy której dokonano darowizny na rzecz P. M. nieruchomości położonej w N. gmina L. składającej się z działek ewidencyjnych nr (...) o łącznej powierzchni 6,9525 ha, objętych księgą wieczystą nr (...).

Na uzasadnienie swego żądania powód wskazał, iż w dniu 11 czerwca 2012r. C. M. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) w S. złożyła do Sądu Rejonowego w Tarnowie wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu. Sąd Rejonowy w Tarnowie postanowieniem z dnia 5 listopada 2012r. ogłosił upadłość dłużniczki C. M. obejmującą likwidację majątku dłużniczki.

W dniu 17 kwietnia 2012r, mąż C. E. M. dokonał przed notariuszem A. H. darowizny nieruchomości na rzecz swojego syna - pozwanego P. M.. Przedmiotowa nieruchomość stanowiła przed darowizną własność C. i E. M. na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej, jednakże w księdze wieczystej był wpisany jedynie E. M., który nabył te nieruchomości na podstawie umów sprzedaży z dnia 14 stycznia 1993r i 19 czerwca 1993r, oświadczając, iż zakup finansuje ze środków pochodzących z majątku odrębnego.

Strona powodowa wskazała, iż takie oświadczenie wobec pozostawania E. M. w związku małżeńskim i obowiązywania w tym związku wspólności majątkowej małżeńskiej było oświadczeniem sprzecznym z domniemaniem określonym w art. 31§1 kro w związku z art. 231 kpc. Wskazała również, iż w treści umowy darowizny z dnia 28 stycznia 2008r. zawartej między C. i E. M., a ich dziećmi P. M. i B. Ś., której przedmiotem były również nieruchomości nabyte przez E. M. na podstawie umów sprzedaży z 14 stycznia 1993r i 19 czerwca 1993r, małżonkowie oświadczyli, że nieruchomości te wchodzi w skład ich majątku dorobkowego i zostały nabyte za fundusze pochodzące z ich majątku wspólnego. Ponadto C. M. złożyła w Sądzie Rejonowym w Tarnowie pozew o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Strona powodowa podniosła, iż w takiej sytuacji na podstawie art. 140 prawa upadłościowego i naprawczego nieruchomość będąca przedmiotem darowizny z dnia 17 kwietnia 2012r, weszłaby do masy upadłości przedsiębiorstwa upadłej C. M., gdyby nie dokonano zaskarżonej czynności prawnej. Zaskarżona czynność prawna została dokonana zaledwie na dwa miesiące przed złożeniem przez C. M. wniosku o ogłoszenie upadłości, a zatem została dokonana już w warunkach niewypłacalności upadłej o czym E. M. i P. M. będący osobami najbliższymi doskonale wiedzieli, a zatem zostały spełnione przesłanki do złożenia przez powoda skargi paulińskiej.

Powód na rozprawie apelacyjnej sprecyzował, że podstawą jego roszczenia jest art. 527 § 1 kc.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zaprzeczył aby nieruchomość będąca przedmiotem umowy darowizny z dnia 17 kwietnia 2012r. wchodziła w skład majątku wspólnego E. M. i C. M., albowiem stanowiła w chwili zawierania umowy darowizny wyłączną własność E. M., który wpisany był do księgi wieczystej nr (...) jako wyłączny właściciel, a tym samym jej zbycie nie mogło spowodować pokrzywdzenia wierzycieli C. M.. Strona pozwana wskazała, iż umową tą nie była objęta działka nr (...) wskazana w żądaniu pozwu.

Pozwany zarzucił, że domniemanie, iż prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym nie może być obalone domniemaniem wynikającym z art. 31 §1 kro. Zaznaczył, iż nabycie nieruchomości z majątku odrębnego przez E. M. nastąpiło na 20 lat przed ogłoszeniem upadłości C. M.. Co do umowy darowizny z dnia 28 stycznia 2008r. wskazał, iż w § 2 darczyńcy zgodnie oświadczyli, iż stan prawny nieruchomości jest zgodny z rzeczywistym, co wskazuje, że działka nr (...) nie należała do majątku wspólnego E. M. i C. M., zaś strona powodowa powołuje się na oświadczenie zawarte w §3 umowy, które miało dotyczyć nieruchomości wpisanych w chwili podpisywania umowy w księdze wieczystej na rzecz E. M. i C. M.. Pozwany wskazał także, iż kserokopia pozwu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nie jest żadnym dowodem na to, że przedmiotowa nieruchomość należała do majątku wspólnego E. M. i C. M.. Wskazał, iż E. M. dokonując zakupu nieruchomości w 1993r uczynił to za pieniądze otrzymane od matki M. M., która dostała je w spadku po J. M.. Ponadto pozwany wskazał, iż nabył nieruchomości od E. M. w dobrej wierze, nie wiedział, że dojdzie do ogłoszenia upadłości C. M. dokonał nakładów na nieruchomość. Na koniec pozwany zarzucił, iż zgodnie z art. 527 kc zaskarżeniu podlega czynność prawna dokonana przez dłużnika, zaś przedmiotowa umowy darowizny nie została dokonana przez C. M..

Odnosząc się do powyższych zarzutów strona powodowa wskazała, iż domniemanie z art. 3 ust 1 ukwł nie jest silniejsze od domniemania z art. 31 §1 kro, a ponadto cechą domniemań jest ich obalalność, a sam fakt złożenia oświadczenia

o nabyciu nieruchomości z majątku osobistego nie jest wystarczający do uznania, że przedmiotowe nieruchomości stanowiły odrębny majątek E. M.. Ponadto strona powodowa wskazała, iż pokrzywdzenie wierzycieli przez dokonanie zaskarżonej czynności wpływa wprost z samego faktu ogłoszenia upadłości.

Nadto strona powodowa podniosła, iż pozbawiony podstaw normatywnych jest zarzut, iż czynność prawna została dokonana przez osobę, która nie jest dłużnikiem, albowiem E. M. jest dłużnikiem rzeczowym masy upadłości, gdyż nieruchomości objęte umową darowizny jako wchodzące w skład majątku wspólnego małżonków przynależą do masy upadłości, a E. M. był zobowiązany do ich wydania masie.

Strona powodowa zgłosiła żądanie ewentualne uzgodnienia treści księgi wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Tarnowie z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wpisanie w dziale II przedmiotowej księgi prawa własności na rzecz E. i C. M., jednakże żądanie to zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane według właściwości Sądowi Rejonowemu w Tarnowie.

Sąd Okręgowy w Tarnowie, wyrokiem z dnia 31 maja 2013r oddalił powództwo i zasądził od upadłej C. M. na rzecz pozwanego koszty procesu w kwocie 3.617 zł.

Za podstawę faktyczną rozstrzygnięcia Sąd przyjął, następujący stan faktyczny:

Dnia 11 czerwca 2012r. C. M. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Sklep (...) złożyła do Sądu Rejonowego w Tarnowie wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu. Postanowieniem z dnia 5 listopada 2012r. Sygn. V GU 13/12 Sąd Rejonowy w Tarnowie ogłosił upadłość dłużniczki obejmującą likwidację majątku.

Dnia 17 kwietnia 2012r w Kancelarii Notarialnej w T. przed notariuszem A. E. M. (mąż upadłej) darował synowi P. M. nieruchomości położoną w N. gmina L. składającą się z niezabudowanych działek nr (...) o pow. 6,9525 ha obj. KW nr (...).

(...) te E. M. nabył na podstawie umów sprzedaży z dnia 14 stycznia 1993r. Rep. (...)i z dnia 19 lipca 1993r. Rep. (...)wskazując przy nabyciu, że nabycia te następują z funduszy odrębnych. W księdze wieczystej (...) jako właściciel powyższych działek oraz działki (...) wpisany jest P. M..

W § 1 umowy darowizny z dnia 28 stycznia 2008r. E. M. i C. M. zapewnili m.in., że Sąd Rejonowy w Tarnowie prowadzi KW nr (...) dla nieruchomości położonej w N. gmina L. składającej się z działek nr (...) w której to księdze w jej dziale II prawo własności wpisane jest na rzecz E. M.. W § 2 te same umowy E. M. i C. M. zapewnili, że ten stan prawny jest zgodny z rzeczywistym. W § 3 umowy odnotowano, że przedkładają oni wypisy z rejestru gruntów dotyczących 8 różnych działek w tym działki (...) i odnotowano, że opisane powyżej nieruchomości stanowią ich majątek dorobkowy nabyty za fundusze pochodzące z majątku wspólnego. Działka nr (...) nie była przedmiotem darowizny z dnia 17.04.2012r. (dowód: wniosek o ogłoszenie upadłości k. 11- 20, odpis postanowienia z dnia 5.11.2012r. k. 21, wypisy z aktów notarialnych k. 33 – 42, 144- 145, 150- 155, odpis KW (...) k. 67-71).

Powyższych ustaleń dokonał sąd w oparciu powołane dokumenty, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości sądu. Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe uznając je za zbędne.

Zdaniem Sądu Okręgowego powództwo nie jest uzasadnione. Przepisy prawa upadłościowego i naprawczego regulują przypadki bezskuteczności w stosunku do masy upadłości czynności prawnych dokonanych przez upadłego lub dokonanych przez upadłego z innymi osobami, czy przypadki bezskuteczności obciążenia majątku upadłego hipoteką, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską (art.127-130). Zgodnie z art.131 prawa upadłościowego i naprawczego (dalej: pun) w sprawach nieuregulowanych przepisami art.127-130 do zaskarżenia czynności prawnych upadłego, dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli, stosuje się odpowiednio przepisy art.132-134 pun oraz przepisy Kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.

Zgodnie z art.527 § 1 kc gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku

do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Przedmiotem żądania uznania czynności prawnej za bezskuteczną mogą być tylko czynności dokonane przez dłużnika albo w jego imieniu przez zastępcę ustawowego lub pełnomocnika (vide Komentarz do KC ks. trzecia Zobowiązania Tom 1 pod red. G.Bieńka Wyd. 8 WP LexisNexis W-wa 2007 str. 700).

Przyjmuje się także, że wierzyciel, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków, może domagać się uznania czynności prawnej za bezskuteczną na podstawie art.527 § 1 kc, gdy darowizny nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego dokonali dłużnik i jego małżonek.

Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie, bowiem przedmiotowej darowizny dokonał samodzielnie E. M. będący od 1993r. wg zapisów w księdze wieczystej wyłącznym właścicielem przedmiotowych nieruchomości. Przedmiotowej darowizny dokonał wiele miesięcy przed ogłoszeniem upadłości, nie będąc ani dłużnikiem w rozumieniu art.527 kc ani upadłym. Upadła dłużniczka C. M. nie była stroną tej czynności prawnej.

W takiej sytuacji powództwo nie znajduje podstawy faktycznej ani prawnej w przepisach pun i art.527 kc .

Sąd dodał, iż nawet ewentualne uzgodnienie treści księgi wieczystej (co może mieć konsekwencje prawne) nie zmieni powyższej oceny w zakresie spełnienia przesłanek skargi pauliańskiej, gdyż nie zmieni tego, że przedmiotowa czynność prawna nie została w ogóle dokonana przez dłużniczkę (upadłą) ani samodzielnie ani wspólnie z inną osobą (została dokonana samodzielnie przez osobę wpisaną do księgi wieczystej jako właściciel nieruchomości, przed ogłoszeniem upadłości i przed wniesieniem wniosku o ogłoszenie upadłości).

Z uwagi na powyższe na mocy powołanych przepisów orzekł sąd jak w sentencji wyroku, zaś orzeczenie o kosztach oparł na przepisie art.98 § 1 kpc.

Apelację od tego wyroku wniósł powód, zarzucając:

1/ naruszenie przepisów prawa materialnego, a to w szczególności:

- naruszenie art. 527§1 kc - poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na nieuznaniu darczyńcy E. M. (ojca pozwanego) za dłużnika, w sytuacji gdy majątek E. M. odpowiada majątkowo wobec masy upadłości majątkiem wchodzącym w skład wspólności majątkowej małżeńskiej i z ten sposób jest dłużnikiem masy upadłości jako dłużnik rzeczowy, tj. odpowiadającego względem masy upadłości określonymi rzeczami. Spełniona tym samym została przesłanka wynikająca z art. 527 § 1 Kodeksu cywilnego, aby czynność była dokonana przez dłużnika;

- naruszenie art. 124 ust. 1 Ustawy prawo upadłościowe i naprawcze - poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i nieuznanie, iż oparty na zasadach ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej majątek wspólny upadłej i jej męża, E. M., wchodzi w skład masy upadłości, co spowodowało błędne przyjęcie, iż E. M. nie był dłużnikiem masy upadłości;

- naruszenie art. 31 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego - poprzez pominięcie zawartych w nim postanowień, a w szczególności poprzez pominięcie w rozstrzygnięciu domniemania prawnego, wypływającego z jego treści, które do domniemania nakazuje uznawać przedmioty nabyte w trakcie trwania ustawowego ustroju małżeńskiego za wchodzące w skład majątku wspólnego małżonków;

2/ naruszenie przepisów prawa procesowego, które miały wpływ na treść orzeczenia a to w szczególności:

- naruszenie art. 233 kpc nierozpoznanie istoty sprawy poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia zebranego materiału dowodowego i pominięcie przy jego ocenie zgłoszonych w toku postępowania przez powoda dowodów z dokumentów;

- naruszenie art. 234 kpc poprzez jego niezastosowanie, polegające na pominięciu w dokonanej przez Sąd subsumpcji domniemań prawnych, a w szczególności domniemania wynikającego z treści art. 31 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który to przepis wprowadza prawne domniemanie, iż przedmioty nabyte przez małżonków lub też jednego z nich w okresie trwania wspólności majątkowej wchodzi w skład majątku wspólnego;

- naruszenie art. 328 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego - poprzez pominięcie w uzasadnieniu wydanym do zaskarżanego orzeczenia ustosunkowania się do szeregu dowodów i twierdzeń powoda, jakie były podnoszone w toku toczącego się postępowania. Sąd I instancji nie uzasadnił, dlaczego przedłożone przez powoda dokumenty nie stały się w ogóle przedmiotem jego rozważań oraz nie odniósł się ani do ich wiarygodności, ani też do ich przydatności dla wydania rozstrzygnięcia.

Powołując się na powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania odwoławczego, względnie wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez o uznanie za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości C. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) umowy darowizny z dnia 17-ego kwietnia 2012 roku, oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji zważył, co następuje:

Brak podstaw prawnych do uwzględnienia apelacji.

Powództwo zostało oddalone oddalone z tej przyczyny, że zaskarżonej czynności nie dokonał dłużnik w rozumieniu art. 527 § 1 kc bez badania pozostałych przesłanek określonych w tym przepisie. Tą tezę Sądu I Instancji Sąd Apelacyjny aprobuje.

Przedmiotem skargi paulińskiej może być bowiem tylko czynność prawna dłużnika dokonana samodzielnie lub wspólnie z inną osobą, przy czym udział dłużnika, może ograniczyć się do wyrażenia wymaganej przez ustawę zgody na daną czynność.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy, dłużnik C. M., nie uczestniczyła w przedmiotowej umowie, której stronami był jej mąż E. M. i syn P. M.. Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z 24.10.2003r, III CZP 72/03, OSP 2004, nr 9, poz.116), iż wierzyciel, którego dłużnikiem jest tylko jedno z małżonków, może domagać się uznania czynności prawnej za bezskuteczną na podstawie art. 527 § 21 kc wtedy, gdy przedmiot czynności wchodził do majątku wspólnego dłużnika i jego małżonka, zarówno gdy czynności dokonał sam dłużnik, jak również gdy czynności dokonali wspólnie dłużnik i jego małżonek lub czynności dokonał małżonek za zgodą dłużnika (zob. też głosę M.Pyział-Szafnickiej tamże). Tymczasem taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Powód nawet nie twierdził, że C. M. wyraziła zgodę na zawarcie przedmiotowej umowy. Faktu tego nie potwierdził też pozwany, przecząc, aby jego matka C. M. była współwłaścicielką nieruchomości na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej.

Przy założeniu, że przedmiotowe nieruchomości - wbrew temu co wynika z treści księgi wieczystej - objęte były wspólnością majątkową (Sąd I Instancji nie przesądził tej kwestii) warunkiem skuteczności umowy darowizny była zgoda drugiego małżonka na jej dokonanie wyrażona w formie aktu notarialnego (art.37 § 1 pkt 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: kro). W myśl art. 37 § 2 kro, ważność umowy, która została zawarta przez jednego z małżonków bez wymaganej zgody drugiego małżonka, zależy od potwierdzenia umowy przez drugiego małżonka. Oznacza to, że do czasu udzielenia takiej zgody, czynność prawna, nie wywołuje żadnych skutków prawnych (por. wyrok SN z dnia 23 lipca 2008 r., III CSK 87/08, LEX nr 442527 M. Nazar (w:) System Prawa Prywatnego, t. 11, Prawo rodzinne i opiekuńcze, red. T. Smyczyński, Warszawa 2009, s. 340).

Zgoda małżonka jest zgodą osoby trzeciej, o której mowa w art. 63 § 1 k.c. (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 czerwca 1999 r., II CKN 390/98, LEX nr 37302). Małżonek wyrażający zgodę nie staje się stroną czynności prawnej

(zob. szerzej G. Jędrejek, Zarząd majątkiem wspólnym małżonków, Warszawa 2012, s. 105 i n.). Zgoda dla zawarcia umowy zbycia nieruchomości wymaga formy aktu notarialnego (zob. art. 158 w zw. z art. 63 § 2 k.c.).

Bezskuteczność zawartej umowy (w razie potwierdzenia, że była wymagana) oznacza, że do czasu udzielenia zgody, przedmiotowa umowa darowizny nieruchomości z dnia 17 kwietnia 2012r nie wywołała skutków prawnych w postaci przejścia własności nieruchomości na pozwanego P. M.. Oznaczałoby to również niezgodność wpisu w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Na bezskuteczność umowy, może powołać się każda osoba mająca w tym interes prawny w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, lub w formie zarzutu w sprawie sądowej o oświadczenie (np. o wydanie nieruchomości). Warunkiem skutecznego zarzutu jest wykazanie, że rzeczywiście dana nieruchomość jest objęta wspólnością majątkową.

Z podstawy faktycznej przytoczonej przez powoda wynika, że przedmiotowa umowa darowizny jest be skuteczna. Tymczasem przepisy art. 527 i n. kc nie dotyczą czynności prawnych ważnych skutecznych.

Założeniem powództwa opartego na art. 527 § 1 kc jest, to że czynność prawa np. umowa darowizny jest ważna, zatem pozwany nabywca nabył własność nieruchomości, jednak z uwagi na naruszenie praw wierzycieli powinien znosić prowadzoną przez nich egzekucję.

Zgodnie z tezą wyroku SN z dnia 25 listopada 2003 r., II CK 273/02, LEX nr 424449: „Sankcja nieważności czynności prawnej dokonanej bez zgody współmałżonka wynika z art. 37 § 1 k.r.o., który stanowi lex specialis w stosunku do art. 58 k.c.". Brak zgody na dokonanie czynności powoduje, że małżonek (osoba mająca interes prawny), który takiej zgody nie wyraził, może wystąpić np. z powództwem z art. 189 k.p.c., z tym, że przesłankę uwzględnienia art. 189 k.p.c. stanowi interes prawny (wyrok SN z dnia 8 października 1999 r., II CKN 490/98, LEX nr 527175). Orzecznictwo SN przyjmuje, iż brak interesu ma miejsce, jeżeli powód może skorzystać z innych środków ochrony prawnej. Zob. szerzej T. Żyżnowski (w:) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, red. H. Dolecki, T. Wiśniewski, t. 1, Warszawa 2011, s. 697 i n.

Uzasadnienie interesu prawnego syndyka zawiera art. 124 § 1 prawa upadłościowego i naprawczego. Według tego przepisu z dniem ogłoszenia upadłości jednego z małżonków powstaje między małżonkami rozdzielność majątkowa. Jeżeli małżonkowie pozostawali w ustroju wspólności majątkowej, majątek wspólny małżonków wchodzi do masy upadłości, a jego podział jest niedopuszczalny.

Dla włączenia przedmiotowej nieruchomości do masy upadłości C. M. wystarczające jest uzyskanie orzeczenia uzgadniającego wpis w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, z którego by wynikało, że prawo własności przysługuje obydwu małżonkom.

Mimo braku przesądzenia tej kwestii w postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej, syndyk może - po uzupełnieniu spisu inwentarza masy upadłości, zatwierdzeniu go przez sędziego komisarza i umożliwieniu pozwanemu złożenia wniosku o wyłączenie z masy upadłości na podstawie art. 73 ust. 1 pun – wytoczyć powództwo o wydanie przedmiotowej nieruchomości. W procesie takim sąd jest uprawniony ocenić - jako przesłankę rozstrzygnięcia – skuteczność umowy darowizny.

Z tej samej drogi syndyk może skorzystać również w tych przypadkach, w których bezskuteczność czynności prawnych upadłego w stosunku do masy następuje z mocy samego prawa tj. art. 127 § 1 i n. pun, a więc bez potrzeby uzyskiwania wyroku uznającego daną czynność upadłego (ewentualnie dokonanej z udziałem małżonka za be skuteczna). Wszak w orzecznictwie sądowym i w nauce prawa, ukształtowany jest pogląd, że powód nie ma interesu prawnego w uzyskaniu wyroku ustalającego nieważność, czy be skuteczność czynności prawnych, gdy służy mu dalej idące powództwo np. o uzgodnienie treści księgi wieczystej, czy powództwo o świadczenie. Ten argument przemawia dodatkowo za oddaleniem powództwa w niniejszej sprawie.

Z omówionych względów brak potrzeby odnoszenia się do pozostałych zarzutów apelacyjnych kwestionujących ustalenia faktyczne i ocenę dowodów.

Biorąc pod uwagę przedstawione argumenty Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy w oparciu o przepisy art. 98 k.p.c, 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w związku z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) Dz.U. Nr 163, poz.1348).